

آمیوتروفیک لترال اسکلروز با نقاب مالتیپل اسکلروز و واسکولوپاتی در MRI مغز

* مهدی مقبولي: متخصص نوروЛОژي، استاديار دانشگاه علوم پزشكى زنجان، زنجان، ايران (*نويسنده مسئول).
 نگار فرهودي: رزيدنت نوروЛОژي، دانشگاه علوم پزشكى زنجان، پخش نوروЛОژي، بيمارستان حضرت ولیعصر (عج)، زنجان، ايران.
 کامران آذرخويشن: متخصص راديوЛОژي، استاديار، دانشگاه علوم پزشكى زنجان، زنجان، اiran.

تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۲۷ تاریخ دریافت: ۹۵/۲/۱۹

چکیده

آمیوتروفیک لترال اسکلروز (Amyotrophic Lateral Sclerosis-ALS) یک بیماری پیشرونده نوروذراطیواست که در آن به علت تخریب نورون‌های حرکتی بیمار دچار ضعف و آتروفی عضلانی فزاینده و کاهش وزن می‌شود. در این بیماری علائم درگیریک نورون محركه فوقانی و هم تحتانی (Upper and Lower Motor Neuron) به شکل همزمان دیده می‌شود. طیف وسیع تظاهرات آتیپیک ALS می‌تواند منجر به بررسی های پرهزینه و تأخیر بیمورد در تشخیص گردد. گاها در MRI مغز بیماران ALS خایرات متعدد ماده سفید (White matter) دیده می‌شود. در بعضی از موارد نیز الیگوکلونال باند (OCB- Oligoclonal Bands) در مایع مغزی نخاعی (Cerebrospinal Fluid-CSF) مثبت است. علائم Upper motor neuron مثبت است. علائم Multiple Sclerosis- MS (MS) شود. همچنان بعضی از علائم ALS مشابه باند مثبت در CSF می‌تواند باعث اشتباه گرفتن ALS با مالتیپل اسکلروز (Multiple Sclerosis- MS) باشد. مالتیپل اسکلروز (Central Nervous System- CNS) است. ما یک مورد ALS در یک مرد ۴۸ ساله را گزارش می‌کنیم که با علائم دی پارزی اسپاستیک پیشرونده تحت حاد و ضایعات White matter مغز با ظن اولیه MS و واسکولوپاتی CNS تحت پیگیری قرار گرفته بود.

کلیدواژه‌ها: آمیوتروفیک لترال اسکلروزیس، مالتیپل اسکلروزیس، واسکولوپاتی Magnetic Resonance Imaging

مقدمه

از درگیری نورون محركه فوقانی و هم تحتانی Motor Lower (Upper Motor Neuron) و Motor Lower (Lower Motor Neuron) دیده می‌شود (۱). تشخیص ALS به علت تنوع علائم بالینی و نبود مارکر بیولوژیک منحصر به فرد ممکن است دشوار باشد. اهمیت مطالعات الکترودیاگنوسنیک در تشخیص ALS اخیراً بیشتر از قبل مورد تأکید است (۲). مالتیپل اسکلروز (Multiple Sclerosis-MS) یک بیماری سیستم عصبی مرکزی (Central Nervous System-CNS) است که در آن ضایعات دمیلینیه‌ی متعدد و منتشر در زمان و مکان وجود دارد (۳). در تصاویر MRI التهاب و دمیلینیزاسیون در CNS باعث طولانی‌تر شدن T2 time relaxation و ایجاد bright signal در تصاویر T2 می‌شود. اگر آسیب بافتی شدید باشد باعث طولانی شدن T1 می‌شود که این نمای T1 black hole را ایجاد می‌کند (۴).

Amyotrophic Lateral Sclerosis-ALS (ALS) یک بیماری نوروذراطیواست که میزان بروز سالانه ای آن ۰/۴-۱/۷۶ مورد در هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت است که مردان تقریباً ۲ برابر زنان مبتلا می‌شوند (۱). در ALS دژنراسیون نورون‌های کورتیکواسپاینال و سلول‌های شاخ قدامی نخاع وجود دارد، اما در مراحل اولیه نورون‌های حرکتی واقع در کورتکس و ساقه‌ی مغز و نخاع در گیر می‌شوند. این بیماری سیر سریعاً پیشرونده و کشنده دارد و معمولاً ۶۰٪ بیماران در عرض ۳ سال می‌میرند (۲).

تخرب نورون‌های حرکتی باعث ضعف و آترونی پیشرونده عضلانی می‌شود (۳). ضعف پیشرونده در عضلات بولبر، اندام‌ها، عضلات سینه‌ای و عضلات شکم در ترکیب با علائم نوروذراطیک حاصل

تشخیص های افتراقی پارزی های اسپاستیک از جمله MS ممکن است با ALS اشتباه شود.

(Case report)

بیمار آفای ۴۸ ساله ای بود که ۶ ماه قبل از مراجعته دچار پارزی اسپاستیک پیشروندگی در پای راست و به فاصله ۴ هفته در دست راست می شود. بعد از ۲ ماه پارزی دست چپ و ۳ هفته بعد از آن پارزی پای چپ به تابلوی بالینی اضافه می شود. بیمار از پارستری گهگاهی دست راست در ناحیه مچ دست و انگشتان شاکی بود. ۳ ماه قبل بیمار در بخش نورولوژی یکی از بیمارستان های دانشگاهی Tertiary کشور با تشخیص اولیه MS و واسکولوپاتی CNS تحت بررسی قرار گرفته و به علت عدم تکمیل معیارهای تشخیصی، با توصیه به پیگیری سرپایی و درمان با آسپیرین مرخص می شود.

تاریخچه خانوادگی و پزشکی بیمار هیچ یافته هی پاتولوژیکی نداشت. بیمار اهل و ساکن شهرستان خدابنده استان زنجان در کشور ایران و شغل وی بنایی ساختمان بود.

در معاینه ای نورولوژیک شش ماه بعد از تظاهر اولیه، بیمار هوشیار و اوریانته بود. ارزیابی منtal و MMSE نرمال و اختلالی در زبان و گویش نداشت. اعصاب کرانیال سالم بود. هیپر رفلکسی 3^+ در اندام های فوقانی و 4^+ در اندام های تحتانی با کف پایی اکستانسور دوطرفه و نشانه هی هوفمن دوطرفه وجود داشت. رفلکس های جلدی شکمی (ACR) وجود داشت. آتروفی عضلانی واضح در اندام ها وجود نداشت. فاسیکولاسیون در هر چهار اندام و به طور شدیدتر در دست راست (برخلاف معاینات پیشین) وجود داشت و معاینه هی حسی نرمال بود. معاینات مخچه ای (Coordination) نرمال بود. شواهد بالینی دال بر اختلال اسفنکتری و دیسفوونکسیون سیستم اتونوم نداشت.

در آزمون های آزمایشگاهی سطح پروتئین های C و آنتی ترومبوین III و ANA نرمال بود. میزان ویتامین B₁₂ و ACE و آنتی بادی HIV₁ و CSF در OCB وجود داشت و در ۲ باند الیگوکلونال بیشتر از سرم یافت شد.

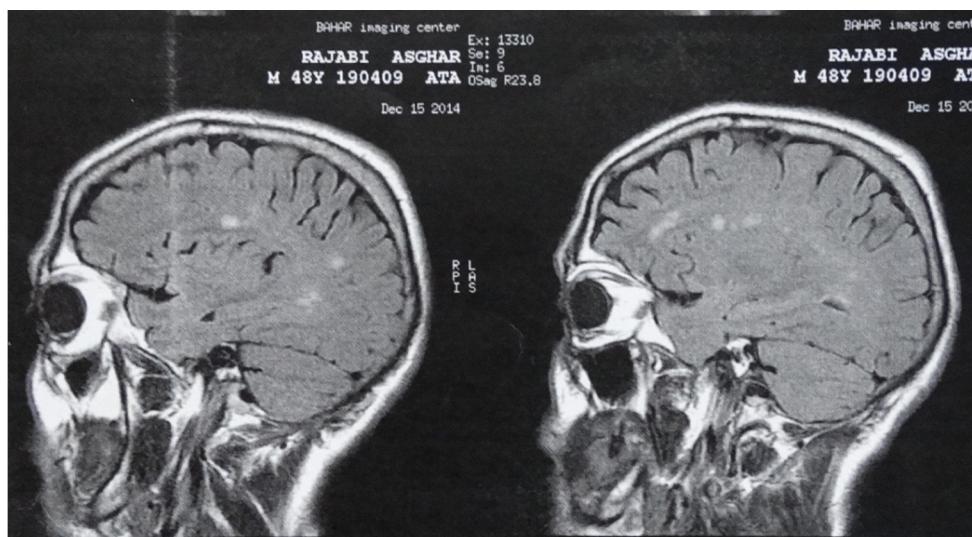
از جمله شbahت های بالینی MS و ALS عبارت اند از: ضعف و سفتی عضلانی، اختلال coordination و کنترل عضلانی و اشکالات حرکتی اندام ها (۸). الیگوکلونال باند Oligoclonal Bands- OCB در مایع مغزی نخاعی برای کمک به تشخیص MS کاربرد دارد (۹). در ALS نیز آنالیز CSF برای رد یا افتراق ضایعات التهابی CNS انجام می شود؛ با این حال در یک زیر گروه کوچک از بیماران IgG,ALS,CSF وجود دارد (۱۰).

واسکولیت ها گروه بزرگی از اختلالات سیستمیک هستند که در آنها وفور و نحوه توزیع اختلالات نورولوژیک بستگی به نوع واسکولیت زمینه ای دارد و بحسب آن علائم متفاوتی ایجاد می کند که در این بین مغز نیز یکی از ارگان های درگیر است. برای مثال پلی آرتریت ندوza (Poly Arthritis Nodosa-PAN) و وگنر هم سیستم عصبی مرکزی و هم محیطی را درگیر می کنند؛ ولی بهجت فقط CNS را درگیر می کند (۱۱). از سوی دیگر آنژیت یا واسکولیت ایزوله CNS نیز وجود دارد که به صورت اختصاصی باعث التهاب فقط عروق مغزی می شود. Brain MRI در تغییرات مغزی واسکولیت ها (چه ایزوله و چه سیستمیک) حساس اما غیراختصاصی است؛ ضایعات متعدد و دوطرفه و شامل مناطق enhancing پارانشیمال و منژیمال، مناطق ایسکمیک و یا انفارکت در قشر و ماده سفید عمقی و Periventricular White matter است (۱۲). برخی از علائم ایجاد شده در واسکولیت ها عبارت اند از: TIA، استرتوک، نوروپاتی کرانیال، سرگیجه، تشنج، فلچ اندام های شکلهای مختلف (پاراپارزی، همی پارزی و سایر الگوهای درگیری اندام) (۱۳).

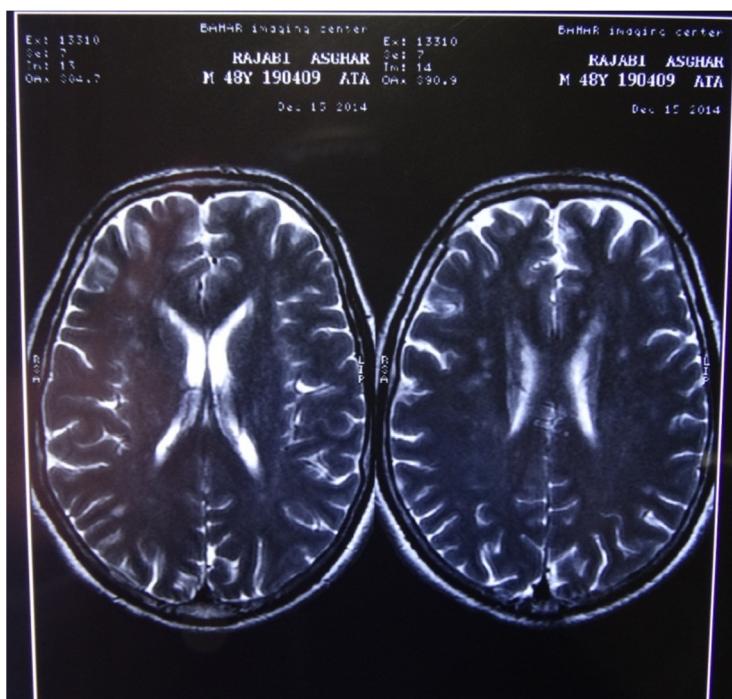
در بیماری ALS هم سیستم نورون محرکه فوقانی و هم تحتانی درگیر می شود و ممکن است بیماری با درگیری هر کدام از آنها شروع شود (۱۴). علائم شروع بسیار متنوع بوده و در بعضی از افراد با علائم upper motor neuron از جمله پاراپارزی اسپاستیک و افزایش رفلکس های تاندونی عمقی آغاز می شود (۱۵). بنابراین در آغاز بیماری

(FLAIR) در T₂ و هم در (Brain MRI Fluid attenuate inversion recovery undetermined bright) UBO_s هایپرایننس و (objects) White matter (شکل ۱) و پری ونتریکولار و همچنین در Deep white matter (شکل ۲) دیده شد که بعد از تزریق GAD سمت (شکل ۲) دیده شد که بعد از تزریق enhancement پاتولوژیکی رویت نگردید.

سونوگرافی شکم و لگن و رادیوگرافی قفسه سینه عاری از یافته های پاتولوژیک یا منشأ CA₁₉₋₉, CA₁₂₅, CEA, PSA، آلفا فیتوپروتئین و IgG، hCG (gonadotropin β) منفی بودند. CSF در دسی لیتر (در CSF محدوده نرمال) میلی گرم در دسی لیتر (در CSF HTLV₁ و ACE در نرمال) بود.

شکل ۱- تصاویر sagittal Flair MRI sequences که نشانگر چندین کانون high signal در مناطق پری کالوزال و ماده سفید عمیقی می باشد.

شکل ۲- تصاویر axial T₂-Weighted MRI sequences

حاکی از کانونهای اووئید high signal در مجاورت بطهای جانی و عمود بر آن است. همچنین چند ضایعه high signal در محل juxtacortical U fibers دیده می شود.

کپسول داخلی و نیز white matter در MRI اکثر مبتلایان به ALS مشهود است. متوسط سنی بیماران ALS با ضایعات white matter پاراونتريکولار نسبت به بیماران ALS بدون ضایعات white matter بیشتر است (۱۷).

در واسکولیت‌های سربرال (چه اولیه و چه ثانویه) ضایعات مغزی به شکل انفارکت‌های ماده سفید و خاکستری، خونریزی و یا ضایعات شبیه به تومور است. ضایعات high signal ماده سفید نیمکره‌ها در T₂ و FLAIR شایع‌ترین یافته است. این ضایعات hyperintense در T₂ به علت اختصاصیت کم باید به دقت تفسیر شود و با اطلاعات بالینی و داده‌های آزمایشگاهی مطابقت داده شوند؛ چون ضایعات مغزی مشابه در MS، متاستازها، تغییرات مغزی ثانوی به ریسک فاکتورهای عروقی و میگرن نیز دیده می‌شوند (۱۸).

در Brain MRI تغییرات مشاهده شده در Corticospinal tract عبارت‌اند از: hyperintensity در Tract و کورتکس حرکتی و آتروفی مغزی. ممکن است در تصاویر T₂ یا FLAIR hyperintensity، FLALR در مسیر الیاف کورتیکواسپینال و بازوی خلفی Centrum Semiovale کپسول داخلی و گاه‌آ در Ventral ساقه‌ی مغز دیده شود (۱۸). هر چند در بعضی از مطالعات درجاتی از این تغییرات در افراد سالم نیز گزارش شده است (۱۹). Hypointensity در کورتکس حرکتی در تصاویر T₂ در تعدادی از بیماران ALS دیده می‌شود. این یافته Sensitivity و Specificity برای ALS ندارد (۲۰). تغییرات high-intense در ماده سفید ساب کورتیکال بخش قدمامی T₂ در ماده سفید ساب کورتیکال بخش قدمامی لوب تمپورال در بیماران با ALS و نیز دمانس گزارش شده است (۲۱).

در بیمار مورد گزارش MRI مغز مطابق Brain MRI تیپیک بیماران ALS نبود و همین امر تشخیص MS و واسکولیت CNS را برای بیمار محتمل تر می‌کرد. از طرف دیگر معیار بیماری ALS احراز می‌گشت (۲۲).

در Brain MRI بیماران MS پلاک‌های دمیلینه به شکل تیپیک در نواحی پری و نتریکولار، کورپوس کاللوزوم، سنتروم سمی اواله و به میزان

در Cervical MRI در پاتولوژیک مشاهد نشد و بعد از تزریق GAD نیز تغییری حاصل نگردید. تنها یافته در MRI سرویکال یک دیسکو ورتبرال Complex به شکل bulging استئوفیت خلفی در C₇ و C₆ بود.

در بررسی الکترومیوگرافیک تغییرات نوروژنیک در عضلات دوسر و سه سر بازوئی، اولین اینتروسوس دورسال (FDI)، تیبیالیس قدامی، سر خارجی گاستروکنیموس و پارا اسپینال مشاهده شد. فعالیت‌های Spontaneous و فاسیکولاسیون در ۳ سگمان Neuraxis شناسایی گردید. آمپلی تود CMAP عصب مدین سمت راست کاهش یافته بود که مطابق با سندروم تونل کارپال Moderate (Carpal Tunnel syndrome-CTS) Sensory and Motor dست راست بود؛ ولی سایر nerve conduction study نرمال بود.

بحث و نتیجه‌گیری

در این گزارش بیماری معرفی شد که به علت وجود علائم OCB و upper motor neuron در CSF و مناطق هایپرسیگنال متعدد دوطرفه در ماده سفید مغز در T₂ MRI و FFLAIR و فقدان فاسیکولاسیون آشکار در معاینات اولیه و عدم انجام زودرس EMG تشخیص اولیه‌ی MS و واسکولیت‌های CNS برای وی گذاشته شده بود.

ALS یک بیماری نوروژنراتیو پیشرونده و ناتوان کننده است و شایع‌ترین بیماری موتور نورون می‌باشد. ویژگی خاص این بیماری همزمان بودن علائم upper & Lower motor neuron از یک Neuraxis به ناحیه‌ی دیگر پیشرفت می‌کند. بسیاری از موارد ALS با علائم Lower motor neuron شروع می‌شود و بعد درگیری اضافه upper motor neuron نکته‌ی قابل توجه و جالب این بود که ضایعات ماده سفید و پلاک‌های متعدد مشهود در Brain MRI از یکسو در مناطق کاراکتریستیک MS یعنی ژوکستا کورتیکال، پری و نتریکولار و اینفراانتوریال نبودند و معیارهای انتشار در مکان DIS (DIS) را پر نمی‌کردند (۱۶) و از سوی دیگر ضایعات high signal در بازوی خلفی

گرفتن تشخیص‌های افتراقی نامتناول برای پارزی‌های اسپاستیک و جستجوی کامل شواهد Lower motor neuron disease بالینی Upper motor neuron disease (LMND) در بیماران با سندروم غالب (NCS & EMG در نیل سریع به تشخیص موقع از صحیح و نهایی بسیار حیاتی خواهد بود.

منابع

- Ropper A, Samuels M, Klein J. Adams and Victor Principles of neurology. Tenth edition. Boston: McGraw-Hill; 2014. P.1109.
- Traxinger K, Kelly C, Johnson B, Lyles R, Glass J. Prognosis and epidemiology of amyotrophic lateral sclerosis. Neurol Clin Pract. 2013 Aug; 3(4): 313–20
- Noh E, Park M, Park S, Moon W, Jung H. A case of amyotrophic lateral sclerosis presented as oropharyngeal dysphagia. J Neurogastroenterol Motil 2010 Jul;16(3):319-22.
- Toosy A, Werring D, Orrell R, Howard R, King M, Barker G, Miller D. Diffusion tensor imaging detects corticospinal tract involvement at multiple levels in amyotrophic lateral Sclerosis. J Neurol Neurosurg Psychiatry.74; 2003;74:1250–125-7.
- Agosta F, Al-chalabi A, Fillipi M, Hardiman O, Kaji R, Meininger V. The El Escorial criteria: strengths and weaknesses. Amyotrophic Lateral Sclerosis and Frontotemporal Degeneration. WFN-ALS. 2015;16(1-2):1-7.
- Hirtz D, Thurman D, Gwinn-Hardy K, Mohamed M, Chaudhuri A, Zalutsky R. How common are the common neurologic disorder. J Neurol 2007;68(5):326-37.
- Fox R. Picturing multiple sclerosis: Conventional and diffusion tensor imaging. Semin Neurol 2008;28:453-66.
- Kimberly Holland. Multiple Sclerosis vs. ALS: Similarities and Differences. <http://www.healthline.com/health/multiple-sclerosis/ms-vs-als#Overview1>. (12 March, 2014).
- Dobson R, Ramagopalan S, Davis A. Cerebrospinal fluid oligoclonal bands in multiple sclerosis and clinically isolated syndromes: a meta-analysis of prevalence, prognosis and effect of latitude. J Neurol Neurosurg Psychiatry 2013;84(8):909-14.
- Ticozzi N, Tiloca C, Mencacci N, Morelli C, Doretti A, Rusconi D, et al editors. Oligoclonal bands in cerebro spinal Fluid fluid of Amyotrophic lateral sclerosis patient with disease associated mutations. J Neurol. 2013;260 (1):85-92.
- Moore M. neurological manifestation of

کمتر در ماده سفیدعمقی و هسته‌های قاعده‌ای دیده می‌شود. پلاک‌های MS اکثراً به شکل Ovoid هستند و اگر از سمت کورپوس کالوزوم radiate شوند در گوشه‌ی سمت راست کورپوس کالوزوم خواهند بود. این پلاک‌ها در تصاویر T_2 هایپرایننس هستند (۲۳). برای افزایش Sensitivity و Specificity معیارهای ۲۰۱۰ مک-دونالد استفاده شده است (۲۴). در مورد شناسائی CSF بیمار نیز ذکر این نکته قابل توجه است که تولید اینتراتکال IgG ممکن است در یک زیر گروه کوچک بیماران ALS (۳/۵ - ۰/۵ درصد) دیده شود (۱۰). اخیراً در یک تحقیق (۱۰) ۲۵۹ بیمار ALS مورد آزمایش قرار گرفته و همچنین غربالگری برای موتاسیون ژنهای SOD₁ و FVS و TARDBP و OPTN و ANH و ORF72 و C انجام شد و مشخص گردید از بین بیمارانی که OCB مثبت بودند ۲ بیمار جهش TARDBP و P.A382T را داشتند و یکی از آنها نوع ANGP.P45 بوده است. این نتایج تقویت کننده‌ی این فرضیه است که جهش در هر دو ژن TARDBP و ANU باعث تخریب سد خونی مغزی- (Blood Brain Barrier) و ایجاد پاسخ ایمنی و Neuroinflammation می‌شود.

در مطالعه‌ای تحت عنوان مشکلات تشخیص ALS که در سال ۱۹۹۹ انجام شد، به این نکته اشاره شده است که علی‌رغم تعریف معیار EL ESCORIAL برای تشخیص ALS، به علت گوناگونی علائم بالینی در آغاز این بیماری ممکن است با SMA، MS و سایر سندrome‌های مشابه ALS اشتباه شود و برای تشخیص صحیح نیاز است که در کنار تظاهرات بالینی حتماً MRI، CT، چک بیومارکرهای NCS-EMG، CSF و حتی گاهآ بیوپسی عضله و عصب انجام گیرد (۲۵).

بیماری ALS در مراحل اولیه می‌تواند تظاهرات بالینی آتیپیک داشته و با نقاب بیماری‌های دمیلیناتیو و واسکولوپاتی‌های مغزی خود را نشان دهد. یافته‌های غیر متعارف MRI مغز می‌تواند پزشک را به سمت سایر تشخیص‌های افتراقی سوق دهد. بنابراین پیگیری سریال بیمار و در نظر

25. Belsh JM. Diagnostic challenges in ALS. Neurology 1999;53(8 Suppl 5):S26-30; discussion S35-6.
- vasculitis: Update on immunopathogenic mechanisms and clinical features. J Annals Neurol 2004; 37:131-41.
12. Pompera M, Mihera T, Stonea J, Tidmore W, Hellmann D. CNS vasculitis in autoimmune disease: MR imaging finding and correlation with angiography. AJNR Am J Neuroradiol 1999; 20(1):75-85.
13. Calabrese L, Duna G, Lie J. Vasculitis in the central nervous system. Arthritis Rheum 1997; 40:1189-201.
14. Bradley W, Daroff R, Fenichel G, Jankovic J. neurology in clinical practice. Fifth edition. Philadelphia: Butterworth-Heinemann; 2008. P. 2247.
15. Atkins L, Brown R, Leigh P, Goldstein L. Marital relationships in amyotrophic lateral sclerosis. J Amyotroph Lateral Scler. 2010; 11(4):344-50.
16. Dynes G, Schwimer C, Staugaitis S, Doyle J, Hays A, Mitsumoto H. Amyotrophic lateral sclerosis with multiple sclerosis; a clinical and pathologic report of Amyotrophic lateral. Amyotroph Lateral Scler Other Motor Neuron Disord 2000;1(5):349-53.
17. Lee Y, Markus R, Hughes A. MRI in ALS: Corticospinal tract hyperintensity. AAN. 2003; 61(11):320.
18. Agosta F, Chio A, Cosottini M, De Stefano N, Falini A, Mascalchi M, et al. The present and future of neuroimaging in Amyotrophic lateral sclerosis. A JNR Am J Neuroradiol. 2010;31:1769-1777.
19. Wang S, Melhem E. Amyotrophic lateral sclerosis & primary lateral sclerosis: the role of diffusion tensor imaging and other advanced MR techniques as objective upper motor neuron markers. Ann N Y Acad 2005;1064:61-77.
20. Karantanas A. Amyotrophic lateral sclerosis: unilateral T2-shortening on MRI. Comput Med Imaging Graph 1998;22(4):353-5.
21. Matsusue E, Sugihara S, Fujii S, Kinoshita T, Nakano T, Ohama E, et al editors. Cerebral cortical and white matter lesions in amyotrophic lateral sclerosis with dementia: correlation with MR and pathologic examinations. AJNR Am J Neuroradiol 2007;28(8):1505-10.
22. Brooks B, Miller R, Swash M, Munsat T. World Federation of Neurology Group on Motor Neuron Diseases. El Escorial revisited: revised criteria for the diagnosis of amyotrophic lateral sclerosis. Amyotroph Lateral Scler Other Motor Neuron Disord 2000;1:293-9.
23. Rovira A, Swanton J, Tintoré M, Huerga E, Barkhof F, Filippi M. A single, early magnetic resonance imaging study in the diagnosis of multiple sclerosis. JAMA neurology. 2009;66(5):587-92.
24. Polman C, Reingold S, Banwell B. Diagnostic criteria for multiple sclerosis. 2010 revisions to the McDonald criteria. Ann Neurol 2011;69(2):292-302.

Amyotrophic lateral sclerosis masquerading multiple sclerosis and vasculopathy in brain MRI

***Mehdi maghbooli**, MD, Assistant Professor of Neurology, Department of Neurology, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran (*Corresponding author). m.maghbooli@zums.ac.ir

Negar Farhoudi, Resident of Neurology, Department of Neurology, Vali-e-Asr University Hospital, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran.

Kamran Azarkhish, Assistant Professor of Radiology, Department of Radiology, Vali-e-Asr University Hospital, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran.

Abstract

Amyotrophic lateral sclerosis (ALS) is a progressive neurodegenerative disease characterized by death of motor neurons leading to devastating muscle weakness and wasting and weight loss. It causes mixed picture of Lower Motor Neuron (LMN) and Upper Motor Neuron (UMN) dysfunction. The wide spectrums of atypical presentations can frequently lead to expensive work-up and undue delay in diagnosis of ALS. Occasionally, brain MRI of ALS patients shows some lesions in white matter. Moreover, Cerebrospinal Fluid (CSF) analysis demonstrates Oligoclonal Bands (OCB) in a few subjects. Because of the UMN signs, brain white matter lesions and presence of OCBs in CSF, ALS can be misdiagnosed as Multiple Sclerosis (MS). Also, some findings in ALS mimic Central Nervous System (CNS) vasculitis. We are reporting a case of ALS in a 48-year-old man presenting with subacute progressive spastic diparesis and brain white matter lesions which was initially misdiagnosed by MS and CNS vasculopathy.

Keywords: Amyotrophic lateral sclerosis, Magnetic resonance imaging, Multiple sclerosis, Vasculopathy